

Vedtaget af Folketinget ved 3. behandling den 20. maj 2021

Forslag

til

Lov om hjemrejse for udlændinge uden lovligt ophold (hjemrejseloven)

Kapitel 1

Udrejsepligt og udrejsekontrol

§ 1. En udlænding, der efter reglerne i udlændingelovens kapitel 1 og 3-5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, har pligt til at udrejse.

Stk. 2. Hjemrejsestyrelsen foretager kontrol med, om en udlænding er udrejst.

Stk. 3. En udlænding omfattet af stk. 1 udrejser om nødvendigt med bistand fra Hjemrejsestyrelsen. Politiet bistår om nødvendigt Hjemrejsestyrelsen.

Stk. 4. Gennemføres udrejsen med fly, tages der hensyn til de fælles retningslinjer for sikkerhedsbestemmelser i forbindelse med fælles udsendelse med fly, der er optaget som bilag til beslutning 2004/573/EF med senere ændringer.

Stk. 5. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om kontrol med udlændinges udrejse efter stk. 2 og om udlændinges udrejse med bistand fra Hjemrejsestyrelsen og efter forhandling med Justitsministeren om politiets bistand efter stk. 3.

Kapitel 2

Udlændinge omfattet af EU-/EØS-reglerne

§ 2. De begrænsninger, der følger af denne lov, finder kun anvendelse på udlændinge, der er omfattet af EU-/EØS-reglerne, i det omfang det er foreneligt med disse regler.

Kapitel 3

Medvirken til udrejse m.v.

§ 3. En udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, har pligt til at medvirke til sin udrejse, herunder fastlægge sin identitet, tilvejebringe rejsedokumenter og give møde til samtaler med relevante myndigheder, og til at medvirke til sin udrejse i øvrigt.

Stk. 2. Hjemrejsestyrelsen træffer afgørelse om, hvorvidt en udlænding, der opfylder forpligtelsen efter stk. 1, eller som kan påvise, at vedkommende forsøger at opfylde forpligtelsen, medvirker til sin udrejse.

Stk. 3. Har Hjemrejsestyrelsen truffet afgørelse om, at en udlænding ikke lever op til sin forpligtelse efter stk. 1, jf. stk. 2, kan Hjemrejsestyrelsen efterfølgende, hvis udlændingen over en periode på op til 2 måneder ved aktiv handling opfylder eller forsøger at opfylde forpligtelsen efter stk. 1, træffe afgørelse om, at udlændingen medvirker til udrejsen.

Stk. 4. Afgørelser efter stk. 2 og 3 meddeles udlændingen skriftligt.

Kapitel 4

Digital kommunikation

§ 4. En udlænding, der er over 18 år, som opholder sig i Danmark og er meddelt en afgørelse omfattet af udlændingelovens § 33, stk. 1, 1. pkt., skal, indtil udlændingen meddeles opholdstilladelse eller udrejser, være tilsluttet en af Hjemrejsestyrelsen anvist digital kommunikationsløsning, medmindre udlændingen er fritaget herfor, jf. stk. 5, nr. 2. En udlænding, der af Udlændingestyrelsen meddeles afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, skal være tilsluttet den digitale kommunikationsløsning, medmindre udlændingen er fritaget herfor, jf. stk. 5, nr. 2.

Stk. 2. Offentlige myndigheder og juridiske personer, som er omfattet af stk. 5, nr. 1, kan sende kommunikation til tilsluttede udlændinge, jf. stk. 1, med de retsvirkninger, der følger af stk. 3.

Stk. 3. Meddelelser, der sendes under anvendelse af den digitale kommunikationsløsning, anses for

- 1) at være kommet frem på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for modtageren, og
- 2) at være afsendt af den angivne afsender, medmindre særlige forhold taler imod.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren udpeger en systemansvarlig, som har til opgave at varetage driften af den digitale kommunikationsløsning. Som systemansvarlig kan udpeges en offentlig myndighed eller en privat virksomhed. Den systemansvarlige kan behandle udlændinges personoplysninger med det formål at kunne tilslutte disse efter

stk. 1 og for at kunne varetage den løbende drift af den digitale kommunikationsløsning.

Stk. 5. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om den digitale kommunikationsløsning, herunder om,

- 1) hvilke offentlige myndigheder m.v. og juridiske personer der kan anvende den digitale kommunikationsløsning efter stk. 2, og
- 2) fritagelse af udlændinge fra obligatorisk tilslutning til den digitale kommunikationsløsning.

Stk. 6. Udlændinge omfattet af stk. 1 kan anvende den digitale kommunikationsløsning til kommunikation med Hjemrejsestyrelsen og andre offentlige myndigheder m.v. og juridiske personer omfattet af stk. 5, nr. 1.

Kapitel 5

Hjemrejsekontrakt

§ 5. Hjemrejsestyrelsen kan beslutte, at der skal udarbejdes en hjemrejsekontrakt for udlændinge over 18 år, der er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, jf. stk. 3, og ikke har ret til at opholde sig her i landet.

Stk. 2. Hjemrejsekontrakten indgås mellem udlændingen og Hjemrejsestyrelsen. Hjemrejsekontrakten har til formål at forberede udlændingens udrejse.

Stk. 3. Kan der ikke opnås enighed om hjemrejsekontraktens indhold, træffer Hjemrejsestyrelsen afgørelse herom.

Stk. 4. Hjemrejsekontrakten kan løbende revideres og skal fastlægge udlændingens rettigheder og forpligtelser m.v., herunder:

- 1) Udlændingens deltagelse i samtaler med Hjemrejsestyrelsen.
- 2) Udlændingens deltagelse i hjemrejseforberedende aktivering.
- 3) Udlændingens deltagelse i hjemrejseforberedende undervisning.
- 4) Udlændingens fremskaffelse af rejselegitimation.
- 5) Udlændingens pligt til at udrejse af Danmark ved først mulige lejlighed, jf. § 1.
- 6) Udlændingens muligheder for at opnå hjemrejsestøtte efter de gældende regler herom.
- 7) Udlændingens adgang til bistand ved planlægning og gennemførelse af den faktiske tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.
- 8) Udlændingens adgang til forlængelse af en fastsat udrejsefrist med indtil 90 dage, med henblik på at et familiemedlem rejser i forvejen og forbereder familiens tilbagevenden til hjemlandet eller det tidligere opholdsland.

Stk. 5. Hjemrejseforberedende aktivering og undervisning, jf. stk. 4, nr. 2 og 3, kan varetages helt eller delvis af eksterne aktører eller kan erstattes af hjemrejseforberedende aktivering og undervisning udbudt af eksterne aktører.

§ 6. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om hjemrejsekontraktens indgåelse eller fastsættelse, indhold og udformning m.v.

Kapitel 6

Hjemrejsestøtte m.v.

§ 7. En udlænding skal afholde de udgifter, der er forbundet med udlændingens udrejse, jf. dog stk. 2-4.

Stk. 2. Har udlændingen ikke tilstrækkelige midler til sin udrejse, afholdes udgifterne foreløbigt af statskassen.

Stk. 3. Udgifterne afholdes endeligt af statskassen, hvis udlændingen har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 og medvirker til sagens oplysning, jf. udlændingelovens § 40, stk. 1, 1. og 2. pkt., og efter afslag på eller frafald af ansøgningen selv udrejser eller kontinuerligt medvirker til udrejsen. Det gælder dog ikke, hvis udlændingen er omfattet af udlændingelovens § 10, eller hvis ansøgningen som følge af udlændingens nationalitet, og fordi der ikke er generelle udsendelsehindringer til udlændingens hjemland eller tidligere opholdsland, er behandlet efter den i udlændingelovens § 53 b, stk. 1, nævnte procedure.

Stk. 4. Udgifterne til overførsel af en udlænding til en anden medlemsstat efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a afholdes endeligt af statskassen.

§ 8. Der kan gives hjemrejsestøtte til en udlænding, der, jf. § 3, stk. 2, medvirker til sin udrejse, jf. dog stk. 3 og 4. Medvirker en udlænding, jf. § 3, stk. 3, kan der kun gives reduceret hjemrejsestøtte.

Stk. 2. Hjemrejsestøtte efter stk. 1 kan ydes til følgende udlændinge:

- 1) En udlænding, der opholder sig her i landet, og som er registreret som asylansøger efter udlændingelovens § 48 e, stk. 2, og er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 af Udlændingestyrelsen eller Flygtningenævnet eller har frafaldet sin ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7.
- 2) En udlænding, der opholder sig her i landet, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7, 8, 9 b eller 9 c, hvor denne var meddelt efter en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 eller 9 e, nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.
- 3) En udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person omfattet af nr. 2 er nægtet forlænget eller inddraget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.
- 4) En udlænding, der har haft opholdstilladelse i mindst 5 år, og som har fået sin opholdstilladelse efter udlændingelovens § 9 eller § 9 c, stk. 1, som følge af en familiemæssig tilknytning til en person, der ikke er omfattet af nr. 2 eller udlændingelovens §§ 9 m eller 9 n, inddraget eller nægtet forlænget efter udlændingelovens § 11, stk. 2, eller § 19, stk. 1.

Stk. 3. Der kan ikke gives hjemrejsestøtte efter stk. 1 til

- 1) udlændinge, der har opholdstilladelse her i landet,
- 2) udlændinge, der er statsborgere i et af de nordiske lande,
- 3) udlændinge, der er statsborgere i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union,

- 4) udlændinge, der er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde,
- 5) udlændinge, der er visumfrie i kraft af deres statsborgerskab, og
- 6) udlændinge, der er statsborgere i et land, hvorfra indrejse med biometrisk pas kan ske.

Stk. 4. Der kan endvidere ikke gives hjemrejsestøtte efter stk. 1 til

- 1) udlændinge, der af Udlændingestyrelsen er meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 i medfør af udlændingelovens § 53 b, stk. 1,
- 2) udlændinge, hvis ansøgning om opholdstilladelse er afvist efter udlændingelovens § 29 b, fordi udlændingen allerede har opnået beskyttelse i et andet land omfattet af udlændingelovens § 29 a, stk. 1,
- 3) udlændinge, der er udvist efter udlændingelovens § 25,
- 4) udlændinge, der er udelukket efter udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1 eller 2,
- 5) udlændinge, der er dømt efter straffelovens kapitel 12 eller 13, og
- 6) udlændinge, hvis opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1.

Stk. 5. En udlænding, som er meddelt afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, og som inden 14 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse meddeler, at vedkommende ikke ønsker afgørelsen behandlet af Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2, 4. pkt., kan ydes en supplerende kontant hjemrejsestøtte.

Stk. 6. Udlændinge- og integrationsministeren kan fastsætte nærmere regler om hjemrejsestøtte, herunder om betingelser for opnåelse af hjemrejsestøtte, hjemrejsestøttens form, støttebeløb m.v.

Kapitel 7

Forhold på indkvarteringssteder

Udlændinges opgaver

§ 9. En udlænding over 18 år, der ikke har ret til at opholde sig her i landet og er omfattet af udlændingelovens § 42 a, stk. 1 eller 2, jf. stk. 3, har pligt til at medvirke til udførelsen af nødvendige opgaver i forbindelse med driften af indkvarteringsstedet.

Stk. 2. Indkvarteringsoperatøren, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, kan meddele en udlænding omfattet af stk. 1 pålæg om at udføre de i stk. 1 nævnte opgaver. Hjemrejsestyrelsen kan bestemme, at en udlænding, der tilsidesætter et sådant pålæg, skal tage ophold på et andet indkvarteringssted.

Stk. 3. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om udførelse af de i stk. 1 nævnte opgaver.

Husorden

§ 10. Lederen af et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, for udlændinge over 18 år, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal fastsætte en husorden, som angiver nærmere regler og retningslinjer for ophold på indkvarteringsstedet.

Stk. 2. Husordenen skal indeholde regler om følgende forhold:

- 1) Respektfuld adfærd over for personale og øvrige beboere.
- 2) Respektfuld omgang med indkvarteringsstedets bygninger og inventar.
- 3) Respektfuld adfærd og respektfuldt ophold på fællesarealer.
- 4) Respektfuld adfærd på værelser og ro i aften- og natte-timer.
- 5) Håndtering af forhold vedrørende anviste værelser og effekter.
- 6) Håndtering af efterladte ejendele og effekter samt hitte-gods.

Stk. 3. Husordenen kan endvidere indeholde andre regler og retningslinjer for ophold på indkvarteringsstedet, som findes nødvendige for at sikre dets drift og overordnede funktion.

Stk. 4. En udlænding omfattet af stk. 1 skal gøres bekendt med stedets husorden.

Stk. 5. Tilsidesætter en udlænding husordenen, kan udlændingen udelukkes fra konkrete arrangementer eller aktiviteter m.v.

Stk. 6. Udlændinge- og integrationsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet af husordener, herunder om konsekvenser ved manglende overholdelse heraf.

Kapitel 8

Kontrol og motivationsfremmende foranstaltninger

Foranstaltninger for at sikre en udlændings tilstedeværelse

§ 11. Med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse i forbindelse med iværksættelse af en afgørelse om afvisning, udvisning, overførsel eller udsendelse kan Hjemrejsestyrelsen eller politiet bestemme, at udlændingen skal

- 1) deponere sit pas, anden rejseløg og billet,
- 2) tage ophold efter nærmere bestemmelse og
- 3) give møde på nærmere angivne tidspunkter.

Stk. 2. Politiet kan endvidere pålægge en udlænding, der er i transit i en dansk lufthavn med henblik på udsendelse, de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1.

Meldepligt

§ 12. Hjemrejsestyrelsen eller politiet kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre en udlændings tilstedeværelse eller medvirken til udrejse, bestemme, at udlændingen skal give møde på nærmere angivne tidspunkter i følgende tilfælde:

- 1) Hvis udlændingen uden rimelig grund udebliver fra en samtale, hvortil den pågældende er indkaldt.
- 2) Hvis udlændingen har udvist voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, eller over for de personer, der i øvrigt opholder sig på indkvarteringsstedet, jf. § 13, stk. 3.
- 3) Hvis udlændingen ikke efterkommer et pålæg om opholdspligt efter § 13, stk. 1 eller 2, eller flyttepåbud

efter § 9, stk. 2, 2. pkt., eller udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt.

- 4) Hvis udlændingen ikke medvirker til sin udrejse, jf. § 3, stk. 1.

Stk. 2. En udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, skal give møde på nærmere angivne tidspunkter med henblik på løbende at sikre, at myndighederne har kendskab til udlændingens opholdssted, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 3. En udlænding, der er udvist ved endelig dom efter udlændingelovens §§ 22-24, og som ikke er varetægtsfængslet efter § 14, skal give møde på nærmere angivne tidspunkter med henblik på at sikre en effektiv fuldbyrdelse af bestemmelsen om udvisning, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 4. En udlænding, hvis opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1, eller en udlænding, som er udvist efter udlændingelovens § 25, skal give møde på nærmere angivne tidspunkter med henblik på at sikre en effektiv gennemførelse af udrejsen eller udsendelsen, medmindre særlige grunde taler derimod.

Opholds-, underretnings- og orienteringspligt

§ 13. Medvirker en udlænding ikke til sin udrejse, bestemmer Hjemrejsestyrelsen, at udlændingen skal tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, medmindre særlige grunde taler derimod.

Stk. 2. Hjemrejsestyrelsen bestemmer, at en udlænding skal tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, medmindre særlige grunde taler derimod, hvis

- 1) udlændingen har fået afslag på opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller udlændingens opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men udlændingen ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31,
- 2) udlændingen er udvist ved endelig dom efter udlændingelovens §§ 22-24 og ikke er varetægtsfængslet efter § 14,
- 3) udlændingens opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter udlændingelovens § 21 b, stk. 1, eller
- 4) udlændingen er udvist efter udlændingelovens § 25.

Stk. 3. En udlænding, der er omfattet af stk. 1 eller 2, må ikke gennem voldelig eller truende adfærd over for personer, der udfører opgaver med driften af et indkvarteringssted for udlændinge, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, eller over for personer, der i øvrigt opholder sig på indkvarteringsstedet, lægge hindringer i vejen for udførelsen af opgaver med

driften af indkvarteringsstedet eller for opretholdelsen af ro og orden på indkvarteringsstedet.

Stk. 4. En udlænding, som efter stk. 2 er pålagt at tage ophold på et bestemt indkvarteringssted, skal give underretning til indkvarteringsoperatøren, hvis udlændingen i tidsrummet mellem kl. 23.00 og kl. 6.00 opholder sig uden for indkvarteringsstedet, medmindre særlige grunde taler derimod. En underretning kan alene omfatte den førstkommende nat eller alene de tidsrum i løbet af den pågældende nat, hvor udlændingen opholder sig uden for indkvarteringsstedet.

Stk. 5. En udlænding, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, eller en udlænding, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 32, stk. 1, eller udlændingelovens § 21 b, stk. 1, men som ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, har pligt til at orientere Hjemrejsestyrelsen og Udlændingestyrelsen om sit faste opholdssted, hvis udlændingen ikke er pålagt opholdspligt efter stk. 2, nr. 1, og udlændingen tager fast ophold uden for et indkvarteringssted, hvortil den pågældende er anvist eller kan anvises til at tage ophold, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5.

Stk. 6. Hjemrejsestyrelsen bestemmer, medmindre særlige grunde taler derimod, at en udlænding, der er omfattet af stk. 1, og som straffes for overtrædelse af straffeloven, lov om våben og eksplosivstoffer m.v., lov om knive og blankvåben m.v. eller lov om euforiserende stoffer eller regler udstedt i medfør heraf med betinget eller ubetinget fængselsstraf, anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, eller bøde for et forhold, der er begået på indkvarteringsstedet, hvor udlændingen er pålagt at tage ophold, i den kommune, hvor indkvarteringsstedet ligger, eller i nabokommuner til denne kommune, skal tage ophold på et bestemt indkvarteringssted for de i udlændingelovens § 42 a, stk. 1 og 2, nævnte udlændinge.

Kapitel 9

Varetægtsfængsling og frihedsberøvelse m.v.

Varetægtsfængsling

§ 14. En udlænding kan varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse varetægtsfængsling for nødvendig for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen og under eventuel appel, indtil den pågældende kan udsendes som følge af en eventuel beslutning om udvisning, og når mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Udlændingen har ikke fast bopæl her i landet, og der er begrundet mistanke om, at udlændingen har begået en lovovertrædelse, der kan medføre udvisning ved dom.
- 2) Udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud.

Stk. 2. En udlænding, som har indgivet ansøgning om opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7, og som er udvist ved endelig dom efter udlændingelovens §§ 22-24, kan varetægtsfængsles med henblik på at sikre udlændingens udsendelse som følge af beslutningen om udvisning.

Stk. 3. Retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, finder i øvrigt anvendelse. Der fastsættes dog altid en frist for varetægtsfængslingens eller foranstaltningens længde, når denne træder i stedet herfor og alene er iværksat med henblik på udsendelse som følge af beslutning ved endelig dom om udvisning. Fristen efter 2. pkt. fastsættes af retten på det sted, hvor udlændingen er tilbageholdt.

Stk. 4. Der kan foretages besigtigelse og undersøgelse af udlændingens legeme og tøj efter udlændingelovens § 37 a, stk. 3-7.

§ 15. En udlænding kan varetægtsfængsles, når der er begrundet mistanke om, at udlændingen gentagne gange har overtrådt pålæg om meldepligt efter § 12, stk. 2-4, opholdspligt efter § 13, stk. 2, eller underretningspligt efter § 13, stk. 4.

Stk. 2. Retsplejelovens bestemmelser om varetægtsfængsling og foranstaltninger, der træder i stedet herfor, finder i øvrigt anvendelse.

Frihedsberøvelse

§ 16. Såfremt de i §§ 11 og 12 eller udlændingelovens § 34 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for afvisning, for udvisning efter udlændingelovens § 25, nr. 2, eller §§ 25 a, 25 b eller 25 c eller for udsendelse af en udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal den pågældende så vidt muligt frihedsberøves. Har udlændingen fast bopæl her i landet, kan den pågældende alene frihedsberøves efter 1. pkt. for at sikre muligheden for udvisning, når udlændingen anses for at være en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingelovens § 25, nr. 2.

Stk. 2. Ved beslutning om frihedsberøvelse efter stk. 1 skal der navnlig lægges vægt på, om der er risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse, eller om udlændingen vil undvige eller lægge hindringer i vejen for forberedelsen af tilbagesendelses- eller udsendesprocessen. Risiko for, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse, foreligger, når udlændingen ikke har medvirket under eller har lagt hindringer i vejen for sagens behandling, eller når der i øvrigt på baggrund af oplysningerne om udlændingen og opholdets varighed og karakter er grund til at antage, at udlændingen vil forsvinde eller unddrage sig udsendelse.

Stk. 3. Medvirker en udlænding ikke til sin udrejse, skal udlændingen så vidt muligt frihedsberøves med henblik på at sikre, at udlændingen medvirker til sin udrejse, til tilvejebringelse af rejsedokumenter og til udrejsen i øvrigt, hvis de i §§ 11 og 12 og § 13, stk. 1, og udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., og stk. 10, nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige.

Stk. 4. Medvirker en afvist asylansøger ikke til sin udrejse, skal den pågældende så vidt muligt frihedsberøves, såfremt de i §§ 11 og 12 og § 13, stk. 1, og udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt., og stk. 8, nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre dennes medvirken til udrejsen.

Stk. 5. Med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller overførsel efter reglerne i udlændingelovens kapitel 5 a kan politiet bestemme, at der skal ske frihedsberøvelse, hvis der er en væsentlig risiko for, at den pågældende forsvinder, og de i §§ 11 og 12 nævnte foranstaltninger for at sikre den pågældendes tilstedeværelse eller medvirken ikke er tilstrækkelige.

Stk. 6. Ved vurderingen af, om en udlænding skal frihedsberøves efter stk. 5, skal der særlig lægges vægt på, om udlændingen har søgt asyl i andre lande, der er tilsluttet Dublinforordningen, eller om udlændingen under opholdet i Danmark har forsøgt at indrejse og søge asyl i en anden medlemsstat. Endvidere skal der lægges vægt på, om

- 1) udlændingen antræffes af politiet og ikke har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 her i landet eller i øvrigt ikke har lovligt ophold her i landet,
- 2) udlændingen tidligere har været overført fra Danmark i medfør af Dublinforordningen og på ny er indrejst her i landet, og om udlændingen tidligere har unddraget sig eller forsøgt at unddrage sig afvisning eller overførsel,
- 3) udlændingen har forsømt at overholde foranstaltninger, som denne er pålagt i medfør af §§ 11 og 12 eller udlændingelovens § 34 til sikring af den pågældendes tilstedeværelse,
- 4) udlændingen over for udlændingemyndighederne eller politiet har givet udtryk for ikke at ville følge en afgørelse om afvisning eller overførsel,
- 5) udlændingen er blevet udvist efter udlændingelovens § 25 a, stk. 2, eller § 25 b,
- 6) udlændingen er indrejst i strid med et indrejseforbud, der er udstedt her i landet eller i en anden medlemsstat, eller
- 7) sagens omstændigheder i øvrigt, herunder længden af et ulovligt ophold, bestyrker vurderingen af, at der er en væsentlig risiko for forsvinden.

Stk. 7. En udlænding kan frihedsberøves for at sikre muligheden for udvisning, når udlændingen anses for at udgøre en fare for statens sikkerhed, jf. udlændingelovens § 25, nr. 1.

Stk. 8. En udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, kan frihedsberøves, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om opholdspligt efter § 13, stk. 1, eller et flyttepåbud efter § 9, stk. 2, 2. pkt., og udlændingelovens § 42 a, stk. 7, 3. pkt. En udlænding, der ikke har ret til at opholde sig her i landet, kan frihedsberøves, hvis den pågældende ikke efterkommer et påbud om opholdspligt efter § 13, stk. 6.

Stk. 9. En udlænding, der ikke kan udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, og som en eller flere gange ikke har efterkommet et pålæg om meldepligt, kan frihedsberøves, hvis det er nødvendigt for at afgøre, om der er opstået mulighed for udsendelse, jf. udlændingelovens § 32 b.

Stk. 10. Såfremt de i §§ 11 og 12 nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre tilstedeværelsen af en udlænding, der er i transit i en dansk lufthavn med henblik på udsendelse, kan udlændingen frihedsberøves.

Tvangsfremstilling

§ 17. Retten kan bestemme, at en udlænding, der ikke medvirker til at fastlægge sin identitet eller til at tilvejebringe rejsedokumenter til sin udrejse, skal fremstilles for hjemlandets eller et andet lands repræsentation, hvis det skønnes nødvendigt med henblik på udsendelse af udlændingen.

Stk. 2. Retten beskikker en advokat for en udlænding omfattet af stk. 1. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan kæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37. Kæremål har ikke opsættende virkning. Ved rettens behandling af sagen finder retsplejelovens kapitel 43 a i øvrigt tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Om salær og godtgørelse for udlæg til advokater, der beskikkes efter stk. 2, 1. pkt., gælder samme regler som i tilfælde, hvor der er meddelt fri proces, jf. retsplejelovens kapitel 31.

Beslaglæggelse af genstande

§ 18. Dokumenter og genstande, der må antages at være af betydning for at fastslå en udlændings identitet eller tilknytning til andre lande, eller som i øvrigt må antages at være af betydning for sagens oplysning, kan tages i bevaring, hvis det skønnes nødvendigt med henblik på udsendelse af en udlænding. Hjemrejsestyrelsen eller den myndighed, som Hjemrejsestyrelsen anmoder herom, kan udlæse oplysninger fra genstande, der er taget i bevaring i medfør af 1. pkt.

Stk. 2. Retsplejelovens kapitel 72 og 73 og reglerne om beslaglæggelse i retsplejelovens kapitel 74 finder anvendelse i samme omfang som i sager, der angår forbrydelser, der kan medføre fængselsstraf.

Kapitel 10

Tilsyn med tvangsmæssig udsendelse

§ 19. Folketingets Ombudsmand fører tilsyn med tvangsmæssig udsendelse.

Stk. 2. Tilsynet udøves i overensstemmelse med lov om Folketingets Ombudsmand. Folketingets Ombudsmand skal ved tilsynet særlig påse, at myndighedernes virksomhed foretages med respekt for individet og uden unødigt magtanvendelse.

Stk. 3. Folketingets Ombudsmands tilsyn foretages på grundlag af regelmæssige indberetninger fra Hjemrejsestyrelsen og ved gennemgang af et antal afsluttede udsendelsessager. Tilsynet omfatter tiden fra beslutningen om tvangsmæssig udsendelse, og frem til udsendelsen er gennemført.

Stk. 4. Folketingets Ombudsmand kan være til stede under udsendelsen af udlændinge.

Stk. 5. Folketingets Ombudsmand afgiver en årlig beretning om tilsynets virksomhed. Beretningen offentliggøres.

Stk. 6. Folketingets Ombudsmand fører tilsyn med tvangsmæssig udsendelse i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om den europæiske grænse- og kystvagt (Frontexforordningen) med senere ændringer.

Kapitel 11

Behandling af oplysninger

§ 20. Til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding videregiver Udlændingestyrelsen, Styrelsen for International Rekruttering og Integration, Udlændinge- og Integrationsministeriet, domstolene, Udlændingenævnet eller Flygtningenævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til Hjemrejsestyrelsen, når der er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når udlændingen frafalder ansøgningen herom, jf. dog udlændingelovens § 45 b.

Stk. 2. Indkvarteringsoperatøren, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, 2. pkt., for det indkvarteringssted, hvor en udlænding er indkvarteret, kan uden udlændingens samtykke videregive oplysninger til Hjemrejsestyrelsen, når udlændingen er meddelt afslag på opholdstilladelse, eller når udlændingen frafalder ansøgningen herom.

Kapitel 12

Kompetence- og klage regler

Kompetence

§ 21. Afgørelser efter denne lov træffes af Hjemrejsestyrelsen, jf. dog stk. 2-5.

Stk. 2. Afgørelser efter § 9, stk. 2, 1. pkt., træffes af indkvarteringsoperatøren. Forvaltningsloven finder også anvendelse i forbindelse med indkvarteringsoperatørens afgørelser efter § 9, stk. 2, 1. pkt., når indkvarteringsoperatøren er en privat organisation eller et privat selskab, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, 2. pkt.

Stk. 3. Afgørelser om foranstaltninger for at sikre en udlændings tilstedeværelse efter § 11 træffes af vedkommende politidirektør. Afgørelser om meldepligt efter § 12, stk. 1, kan træffes af vedkommende politidirektør.

Stk. 4. Afgørelser om frihedsberøvelse efter § 16 træffes af vedkommende politidirektør.

Stk. 5. Afgørelser om beslaglæggelse af genstande efter § 18 træffes af vedkommende politidirektør.

Klageadgang

§ 22. Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter denne lov kan påklages til Udlændingenævnet, jf. dog stk. 3 og stk. 4, 2. pkt.

Stk. 2. Klage til Udlændingenævnet over de afgørelser, der er omfattet af klageadgangen i stk. 1 og 5, skal være indgivet, inden 8 uger efter at klageren har fået meddelelse om afgørelsen. Udlændingenævnets formand eller den, formanden bemyndiger dertil, kan i særlige tilfælde beslutte, at en klage skal behandles, selv om klagen er indgivet efter udløb af fristen.

Stk. 3. Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter §§ 3 og 4, § 5, stk. 3, §§ 7 og 8, § 9, stk. 2, 2. pkt., og § 13, stk. 1, 2 og 4, kan ikke påklages. Hjemrejsestyrelsens afgørelser efter § 13, stk. 6, kan ikke påklages.

Stk. 4. Indkvarteringsoperatørens afgørelser efter § 9, stk. 2, 1. pkt., kan påklages til Hjemrejsestyrelsen. Hjemrejsesty-

relsens afgørelser i sager, der påklages efter 1. pkt., kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 5. Politidirektørens afgørelser efter § 11 og § 12, stk. 1, kan påklages til Udlændingenævnet.

Stk. 6. Politidirektørens afgørelser efter § 16 kan påklages til Rigspolitichefen. Afgørelser efter 1. pkt. kan dog kun påklages, hvis de ikke kan indbringes for domstolene efter udlændingelovens §§ 37 eller 37 k.

Stk. 7. Politidirektørens afgørelser efter § 18 kan påklages til udlænde- og integrationsministeren.

Kapitel 13

Straf

§ 23. Overtrædelse af § 3, stk. 1, om pligt til medvirken straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder. Overtrædelse af et flytpebud efter § 9, stk. 2, 2. pkt., foranstaltning meddelt i medfør af § 11, meldepligt efter § 12, stk. 1, eller opholdspligt efter § 13, stk. 1, eller overtrædelse af § 13, stk. 3, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder. Overtrædelse af et pålæg om opholdspligt efter § 13, stk. 6, straffes med bøde eller under skærpende omstændigheder med fængsel indtil 4 måneder.

Stk. 2. Overtrædelse af pålæg om meldepligt efter § 12, stk. 2-4, opholdspligt efter § 13, stk. 2, og underretningspligt efter § 13, stk. 4, straffes med fængsel indtil 2 år.

Kapitel 14

Ikrafttræden m.v.

§ 24. Loven træder i kraft den 1. juni 2021, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Udlænde- og integrationsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelsen af lovens § 4, § 13, stk. 6, § 16, stk. 8, 2. pkt., § 22, stk. 3, 2. pkt., og § 23, stk. 1, 3. pkt.

Stk. 3. Kontrakter efter udlændingelovens § 42 c, stk. 1, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er udarbejdet for udlænde over 18 år, som ikke har ret til at opholde sig her i landet, forbliver i kraft, indtil de erstattes af en hjemrejsekontrakt efter § 5.

Stk. 4. Myndighedernes vurdering af, om en udlænding medvirker til sin udrejse, der foreligger på tidspunktet for lovens ikrafttræden, forbliver i kraft, indtil vurderingen erstattes af en afgørelse om, hvorvidt udlændingen medvirker til sin udrejse efter § 3. Afgørelsen om medvirken træffes med udgangspunkt i udlændingens forhold og handlinger på tidspunktet for Hjemrejsestyrelsens afgørelse.

Stk. 5. Loven finder ikke anvendelse på ansøgninger om repatrieringsstøtte fra udlænde, hvis opholdstilladelse er nægtet forlænget eller inddraget, jf. udlændingelovens § 11, stk. 2, og § 19, stk. 1, jf. repatrieringslovens § 3, stk. 5, der er indgivet før lovens ikrafttræden. For sådanne ansøgninger finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 6. Overtrædelse af pålæg om foranstaltninger med henblik på at sikre udlændingens tilstedeværelse i forbindelse med iværksættelse af en afgørelse om afvisning, udvisning, overførsel eller udsendelse, jf. udlændingelovens § 34, stk. 1, pålæg om meldepligt, hvis det skønnes hensigtsmæssigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse eller medvirken til udrejse, jf. udlændingelovens § 34, stk. 2, pålæg

om meldepligt efter udlændingelovens § 34, stk. 3 og 7, og pålæg om opholdspligt efter udlændingelovens § 42 a, stk. 8, 2. pkt., der er meddelt forud for lovens ikrafttræden, straffes efter hjemrejselovens § 23, stk. 1, 2. pkt. Overtrædelse af pålæg om meldepligt efter udlændingelovens § 34, stk. 4-6, pålæg om opholdspligt efter udlændingelovens § 42 a, stk. 8, 1. og 3. pkt., og pålæg om underretningspligt efter udlændingelovens § 42 a, stk. 10, der er meddelt forud for lovens ikrafttræden, straffes efter hjemrejselovens § 23, stk. 2.

Stk. 7 Regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 30, stk. 2, 2. pkt., jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 1, stk. 5.

Stk. 8. Regler fastsat i medfør af udlændingelovens § 42 a, stk. 18, jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af udlændingelovens § 42 a, stk. 14.

§ 25. I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, som ændret senest ved lov nr. 721 af 27. april 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 9 c, stk. 2, nr. 1, ændres »§ 30« til: »hjemrejselovens § 1«.

2. I § 14 a, stk. 3, 2. pkt., ændres »§ 40, stk. 6, 1. pkt.« til: »hjemrejselovens § 3, stk. 1.«

3. I § 25 a, stk. 2, nr. 4, ændres »§ 40, stk. 11« til: »§ 40, stk. 10«.

4. I § 27 d, stk. 1 og 2, indsættes efter »Udlændingestyrelsen«: », Hjemrejsestyrelsen«.

5. *Overskriften* til kapitel 6 affattes således:

»Kapitel 6

Regler om indrejseforbud, udrejsefrist, processuelt ophold, opsættende virkning og frihedsberøvelse«.

6. § 30 ophæves.

7. § 30 a ophæves.

8. I § 32, stk. 1, indsættes som nr. 6:

»6) Der er truffet afgørelse om, at udlændingen ikke har medvirket til sin udrejse i medfør af hjemrejselovens § 3, stk. 2.«

9. I § 32, stk. 3, indsættes efter »stk. 1, nr. 2«: »eller 6«.

10. I § 32, stk. 4, nr. 1 og 3, stk. 5, nr. 2, og stk. 7, 4. pkt., indsættes efter »stk. 1, nr. 2«: »eller 6«.

11. I § 32 indsættes som stk. 9:

»Stk. 9. Et indrejseforbud, der er meddelt i medfør af stk. 1, nr. 2 eller 6, kan forkortes, hvis en udlænding medvirker til udrejsen, jf. hjemrejselovens § 3, stk. 3. Indrejseforbud-

det kan ikke forkortes til mindre end halvdelen af det allerede meddelte.«

12. I § 33, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»For en udlænding, som er meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 7, og som inden 14 dage fra tidspunktet for Udlændingestyrelsens afgørelse oplyser, at vedkommende ikke ønsker afgørelsen behandlet efter § 53 a, stk. 2, 4. pkt., fastsættes en frist for udrejse efter reglerne i stk. 2.«

13. I § 33, stk. 5, 1. pkt., ændres »fastsætter politiet« til: »fastsættes«.

14. I § 34, stk. 1, udgår »og indtil en afgørelse herom kan iværksættes,« og efter »politiet« indsættes: »eller Udlændingestyrelsen«, i nr. 1 og 2 indsættes efter »politiet«: »eller Udlændingestyrelsen«, og i nr. 3 indsættes efter »politiet«: »eller Udlændingestyrelsen«, og i nr. 4 indsættes efter »politiet«: »eller Udlændingestyrelsen«.

15. I § 34, stk. 2, indsættes efter »Politiet«: »eller Udlændingestyrelsen«, »eller udrejsen« udgår, og efter »politiet« indsættes: »eller Udlændingestyrelsen«, i nr. 2 ændres »afhøring ved« til: »samtale med«, og i nr. 4 udgår »og stk. 8, 2. pkt.,«.

16. § 34, stk. 3-7, ophæves.

17. § 35 ophæves.

18. § 35 a ophæves.

19. § 36, stk. 1, 1., 3. og 4. pkt., ophæves.

20. I § 36, stk. 1, 2. pkt., der bliver 1. pkt., ændres »stk. 10« til: »stk. 5«.

21. I § 36, stk. 2, 1. pkt., udgår »og stk. 8, 2. pkt.,«.

22. I § 36, stk. 2, 2. pkt., ændres »afhøring ved politiet eller« til: »samtale med«.

23. I § 36, stk. 4, udgår »og udsendelse af landet«.

24. I § 36, stk. 4, nr. 1, ændres »afhøringer ved politiet eller« til: »samtaler med«.

25. § 36, stk. 5-9, ophæves.

Stk. 10 bliver herefter stk. 5.

26. I § 36, stk. 10, 1. pkt., der bliver stk. 5, 1. pkt., og i § 37, stk. 7, 2. pkt., og stk. 9, 1. pkt., ændres »2. pkt.« til »1. pkt.«

27. I § 37, stk. 1, 1., 3. og 5. pkt., stk. 7, 1. pkt., stk. 8, 1. pkt., og stk. 10, 1. pkt., og § 37 a, stk. 1 og 2, stk. 3, 1. pkt., og stk. 7, 1. pkt., to steder i § 37 b, stk. 1 og 2, i § 37 c, stk. 1 og stk. 5, 1. pkt., to steder i § 37 d, stk. 1, 1. pkt., i stk. 2, 1. pkt., stk. 3 og stk. 4, 1. pkt., og tre steder i stk. 5, 1. pkt., to steder i § 37 e, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, 1. pkt., og i stk. 3, 1. pkt., og stk. 4, 1. pkt., og § 37 k, stk. 3, 1. pkt., indsættes efter »§ 36«: »og hjemrejselovens § 16«.

28. To steder i § 37, stk. 3, 4. pkt., ændres »5. pkt.« til: »2. pkt.«

29. I § 37 a, stk. 7, 2. pkt., ændres »§ 36, stk. 1, 1.-5. pkt.« til: »§ 36, stk. 1, 1. og 2. pkt., og hjemrejselovens § 16.«

30. I § 37 d, stk. 1, 2. pkt., stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, og i § 37 e, stk. 1, 3. pkt., stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, 1. pkt., ændres »for, at politiet kan drage omsorg for udlændingens udrejse,« til: »for at sikre udlændingens udrejse,«.

31. § 40, stk. 6, ophæves.

Stk. 7-13 bliver herefter stk. 6-12.

32. I § 40, stk. 11, 1. pkt., der bliver stk. 10, 1. pkt., og stk. 12, 1. og 2. pkt., der bliver stk. 11, 1. og 2. pkt., udgår »eller politiet«.

33. I § 40 a, stk. 2, nr. 2, ændres »30, stk. 1« til »hjemrejselovens § 1, stk. 1«, og i nr. 6 ændres »stk. 8, 1. og 2. pkt.« til: »hjemrejselovens § 13, stk. 1 og 2«.

34. I § 40 a, stk. 2, nr. 6, ændres »indkvarteringssteder, eller« til: »indkvarteringssteder,«, og i nr. 7 ændres »politiet« til: »Udlændingestyrelsen«, og »meldepligt.« ændres til: »meldepligt, eller«.

35. I § 40 a, stk. 2, nr. 7, § 48 a, stk. 3, 1. og 2. pkt., og § 48 e, stk. 1, 3. pkt., ændres »politiet« til: »Udlændingestyrelsen«.

36. I § 40 a, stk. 2, indsættes som nr. 8:

»8) som er pålagt at give møde efter hjemrejselovens §§ 11 eller 12 til brug for Hjemrejsestyrelsens administration af den pålagte meldepligt.«

37. I § 40 a, stk. 3, 2. pkt., og stk. 9, 1. pkt., og § 40 b, stk. 3, 2. pkt., og stk. 9, 1. pkt., indsættes efter »Politiet«: », Hjemrejsestyrelsen«.

38. I § 40 a, stk. 9, 2. pkt., og § 40 b, stk. 9, 2. pkt., indsættes efter »Politiet«: »og Hjemrejsestyrelsen«.

39. I § 40 c, stk. 2, udgår »Politiet og«.

40. § 42 a, stk. 8-11, ophæves.

Stk. 12-19 bliver herefter stk. 8-15.

41. I § 42 a, stk. 12, der bliver stk. 8, ændres »jf. stk. 5 og 11« til: »jf. stk. 5 og hjemrejselovens § 13, stk. 5«, og »jf. stk. 11« ændres til: »jf. hjemrejselovens § 13, stk. 5«.

42. I § 42 a, stk. 13, der bliver stk. 9, ændres »Udlændingestyrelsen kan bestemme« til: »Udlændingestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen kan bestemme«, og »stk. 15« ændres til: »stk. 11«, i nr. 1 ændres »en afhøring med Udlændingestyrelsen eller politiet,« til: »en samtale med Udlændingestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen,«, i nr. 2 indsættes efter »indkvarteringsstedet,«: »jf. stk. 7, 4. pkt., og hjemrejselovens § 13, stk. 3,«, i nr. 4 ændres »en i § 34, stk. 1-3 og 7,

nævnt foranstaltning,« til: »en foranstaltning efter § 34 eller Hjemrejsestyrelsens bestemmelse om en foranstaltning efter hjemrejselovens § 11 eller et pålæg efter hjemrejselovens § 12, stk. 1,« og i *nr. 5* indsættes efter »jf. § 42 d, stk. 2, 1. pkt.,«: »eller hjemrejselovens § 9, stk. 2, 1. pkt.,«.

43. I § 42 a, stk. 14, der bliver stk. 10, ændres »Udlændingestyrelsen skal« til: »Udlændingestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen skal«, og i *stk. 14, nr. 2*, ændres »politiet« til: »Hjemrejsestyrelsen«, og »§ 40, stk. 6, 1. pkt.« ændres til: »hjemrejselovens § 3.«

44. I § 42 a, stk. 15, der bliver stk. 11, ændres »Udlændingestyrelsen skal« til: »Udlændingestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen skal«, »og en udlænding, der er udvist ved endelig dom efter §§ 22-24, og som ikke er varetægtsfængslet efter § 35,« ændres til: »en udlænding, der er udvist ved endelig dom efter §§ 22-24, og som ikke er varetægtsfængslet efter hjemrejselovens § 14, en udlænding, hvis opholdstilladelse eller opholdsret er bortfaldet efter § 21 b, stk. 1, og en udlænding, der er udvist efter § 25,«, i *stk. 15, nr. 1*, ændres »en afhøring med Udlændingestyrelsen eller politiet,« til: »en samtale med Udlændingestyrelsen eller Hjemrejsestyrelsen,«, og i *nr. 2* indsættes efter »indkvarteringsstedet,«: »jf. stk. 7, 4. pkt., og hjemrejselovens § 13, stk. 3,«.

45. § 42 a, stk. 15, *nr. 3, 4 og 5*, der bliver stk. 11, *nr. 3, 4 og 5*, affattes således:

- »3) udlændingen ikke efterkommer Hjemrejsestyrelsens pålæg om opholdspligt efter hjemrejselovens § 13, stk. 2,
- 4) udlændingen ikke efterkommer Hjemrejsestyrelsens pålæg om meldepligt efter hjemrejselovens § 12, stk. 2-4,
- 5) udlændingen ikke efterkommer Hjemrejsestyrelsens pålæg om underretningspligt efter hjemrejselovens § 13, stk. 4,«.

46. I § 42 a, stk. 15, *nr. 6*, der bliver stk. 11, *nr. 6*, indsættes efter »jf. § 42 d, stk. 2, 1. pkt.,«: »eller hjemrejselovens § 9, stk. 2, 1. pkt.,«.

47. I § 42 a, stk. 16, *1. pkt.*, der bliver stk. 12, *1. pkt.*, ændres »stk. 13, nr. 1-4 og 6, og stk. 14« til: »stk. 9, nr. 1-4 og 6, og stk. 10«.

48. I § 42 a, stk. 17, der bliver stk. 13, indsættes efter »Udlændingestyrelsen«: »eller Hjemrejsestyrelsen«, og »stk. 13-16« ændres til: »stk. 9-12«.

49. I § 42 a, stk. 19, *1. pkt.*, der bliver stk. 15, *1. pkt.*, ændres »stk. 13-16« til: »stk. 9-12«.

50. I § 42 b, stk. 8, *1. pkt.*, indsættes efter »jf. § 42 c«: »eller hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1«.

51. I § 42 b, stk. 11, *2. pkt.*, indsættes efter »jf. § 42 c«: »eller hjemrejselovens § 5, stk. 1, eller forpligtelsen til at medvirke til udførelse af nødvendige opgaver efter hjemrejselovens § 9, stk. 1«.

52. I § 42 c, stk. 1, ændres »§ 42 a, stk. 1 eller 2« til: »§ 42 a, stk. 1«, og efter »stk. 3« indsættes: », dog ikke for udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31«.

53. I § 42 d, stk. 1, indsættes som *2. pkt.*:

»Det gælder dog ikke for udlændinge omfattet af § 42 a, stk. 2, for udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller for udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31.«

54. I § 42 e, stk. 2, *2. pkt.*, ændres »politiet« til: »Hjemrejsestyrelsen«, og »§ 40, stk. 6, 1. pkt.« ændres til: »hjemrejselovens § 3, stk. 1.«

55. I § 42 e, stk. 3, ændres »§ 42 a, stk. 1 og 2« til: »§ 42 a, stk. 1«, og efter »stk. 3« indsættes: », dog ikke for udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31«.

56. I § 42 f, stk. 2, ændres »§ 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2« til: »§ 42 a, stk. 1, 1. pkt.,« og efter »§ 7« indsættes: », dog ikke for udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31«.

57. I § 42 f, stk. 3, ændres »§ 42 a, stk. 1 eller 2« til: »§ 42 a, stk. 1«, og efter »§ 48 e, stk. 2« indsættes: », dog ikke for udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31«.

58. I § 42 f, stk. 4, ændres »§ 42 a, stk. 1 eller stk. 2« til: »§ 42 a, stk. 1«, og efter »stk. 3« indsættes: », dog ikke for udlændinge, der har fået afslag på eller har frafaldet en ansøgning efter § 7, eller udlændinge, der ikke kan udsendes af landet, jf. § 31«.

59. I § 42 j, stk. 1, *nr. 3.*, ændres »§ 35, stk. 1, nr. 1, og stk. 2« til: »hjemrejselovens § 14, stk. 1, nr. 1, og stk. 2«.

60. I § 42 k, stk. 5, *2. pkt.*, ændres »§ 40, stk. 6, 1. pkt.« til: »hjemrejselovens § 3, stk. 1.«

61. I § 42 l, stk. 4, *2. pkt.*, ændres »§ 40, stk. 6, 1. pkt.« til: »hjemrejselovens § 3, stk. 1.«

62. § 43, stk. 2, ophæves.

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 2-4.

63. I § 43, stk. 5, *1. pkt.*, der bliver stk. 4, *1. pkt.*, ændres »stk. 3 og 4« til: »stk. 2 og 3«, og i *stk. 5, 2. pkt.*, der bliver stk. 4, *2. pkt.*, ændres »Stk. 3« til: »Stk. 2«.

64. § 43 a og § 43 b ophæves.

65. I § 45 a, stk. 1 og 2, indsættes efter »Styrelsen for International Rekruttering og Integration,«: »Hjemrejsestyrelsen,« og efter »lov« indsættes: »eller hjemrejseloven«.

66. I § 45 a, stk. 4, indsættes efter »Styrelsen for International Rekruttering og Integration,«: »Hjemrejsestyrelsen,«.

67. I § 45 c, stk. 1, indsættes efter »Styrelsen for International Rekruttering og Integration,«: »Hjemrejsestyrelsen,« og efter »lov« indsættes: »eller hjemrejseloven«.

68. I § 45 c, stk. 2 og 3, indsættes efter »lov«: »eller hjemrejseloven«.

69. I § 46, stk. 1, ændres »stk. 2-4,« til: »stk. 2-5 og 9,«.

70. I § 46 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. Afgørelse om optagelse af fingeraftryk efter § 40 a, stk. 2, nr. 4, og optagelse af personfotografi efter § 40 b, stk. 2, nr. 3, og afgørelse om meddelelse af indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 6, og om forkortelse af et allerede meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 9, træffes af Hjemrejsestyrelsen.«

Stk. 3-7 bliver herefter stk. 4-8.

71. I § 46, stk. 7, der bliver stk. 8, indsættes efter »til:«, eller, hvis forlængelse sker som følge af indgåelse af en hjemrejsekontrakt eller Hjemrejsestyrelsens afgørelse herom, jf. § 5, stk. 2 eller 3, i hjemrejseloven, af Hjemrejsestyrelsen.«.

72. I § 46 indsættes som stk. 9 og 10:

»Stk. 9. Hjemrejsestyrelsen kan ændre en udrejsefrist efter § 33, stk. 2, 4. pkt., til straks, når Hjemrejsestyrelsen har truffet afgørelse om, at en udlænding ikke medvirker til sin udrejse efter hjemrejselovens § 3, stk. 2.

Stk. 10. Hjemrejsestyrelsen fastsætter efter § 33, stk. 5, udrejsefristen til straks.«

73. I § 46 a, stk. 1, ændres »Udlændingestyrelsens« til: »Udlændingestyrelsens, Hjemrejsestyrelsens«.

74. I § 46 a, stk. 2, nr. 3, ændres »om afvisning, jf.« til: »efter«, og efter »3. pkt.« indsættes: », § 34, § 40 a, stk. 1, nr. 2, stk. 2, nr. 1-3 og 5, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4-9, § 40 b, stk. 2, nr. 1 og 4, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4-9, § 43, stk. 2, og § 48, stk. 4.«

75. I § 46 a, stk. 6, nr. 1, ændres »§ 40, stk. 13« til: »§ 40, stk. 12«, og »§ 42 a, stk. 7, 3. pkt., og stk. 8 og 10« ændres til: »§ 42 a, stk. 7, 3. pkt.«

76. I § 46 a, stk. 6, indsættes som nr. 9:

»9) Hjemrejsestyrelsens afgørelser om fastsættelse af udrejsefrist efter § 33, stk. 5.«

77. I § 46 b indsættes efter »Styrelsen for International Rekruttering og Integration,«: »Hjemrejsestyrelsen,« og efter »lov« indsættes: »eller hjemrejseloven«.

78. § 48 affattes således:

»§ 48. Afgørelser efter § 28, stk. 1-4, og stk. 7, 3. pkt., § 34, § 40 a, stk. 1, nr. 2, stk. 2, nr. 1-3 og 5, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4-9, § 40 b, stk. 2, nr. 1 og 4, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4-9, og § 43, stk. 2, træffes af vedkommende politidirektør. Afgørelser efter § 36, § 37 c, stk. 5, § 37 d, stk. 1 og 3, § 37 e, stk. 1 og 4, og §§ 37 g og 37 j træffes af vedkommende politidirektør.

Stk. 2. Politidirektørens afgørelser efter § 36, § 37 c, stk. 5, § 37 d, stk. 1 og 3, og § 37 e, stk. 1 og 4, kan påklages til Rigspolitichefen. Politidirektørens afgørelse om iværksættelse af foranstaltninger efter bestemmelserne nævnt i 1. pkt. kan kun påklages, hvis afgørelsen ikke kan indbringes for domstolene efter §§ 37, 37 c-37 e eller 37 k.

Stk. 3. Afgørelser efter § 40, stk. 9 og 10, træffes af vedkommende politidirektør. Afgørelser om, at dokumenter eller genstande og aktiver, der kan anvendes til dækning af de i § 42 a, stk. 4, 1. pkt., nævnte udgifter, tages i bevaring, jf. § 40, stk. 10, kan endvidere træffes af Udlændingestyrelsen. De afgørelser, der er nævnt i 1. og 2. pkt., kan påklages til udlændinge- og integrationsministeren.

Stk. 4. Udlændinge- og integrationsministeren kan efter forhandling med justitsministeren delegere kompetencen til at træffe afgørelse i 1. instans i sager om optagelse af fingeraftryk og personfotografi af udlændinge, som ansøger om opholdstilladelse i medfør af § 7, jf. § 40 a, stk. 1, nr. 1, og § 40 b, stk. 1, til vedkommende politidirektør.«

79. I § 52 c, stk. 3, indsættes efter »Integration«: », Hjemrejsestyrelsen«.

80. I § 53 a, stk. 2, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum:

»For så vidt angår udlændinge, der af Udlændingestyrelsen er meddelt afslag på opholdstilladelse efter § 7, anses afgørelsen dog først for påklaget til Flygtningenævnet efter 14 dage fra tidspunktet for, at Udlændingestyrelsens afgørelse er kommet til udlændingens kundskab.«

81. I § 53 a, stk. 2, 5. pkt., der bliver 6. pkt., ændres »4. pkt.« til: »5. pkt.«

82. I § 58 udgår »§ 40, stk. 6, 3. pkt.,«.

83. I § 58 f indsættes efter »politiets«: »eller Hjemrejsestyrelsens«.

84. I § 58 g, stk. 1, ændres »Rigspolitichefen« til: »Udlændingemyndighederne«.

85. I § 58 g, stk. 1, nr. 9, udgår »eller«.

86. I § 58 g, stk. 1, nr. 10, ændres »nr. 2.« til: »nr. 2, eller«.

87. I § 58 g, stk. 1, indsættes som nr. 11:

»11) udlændingen er meddelt indrejseforbud efter § 32, stk. 1, nr. 6.«

88. I § 58 g, stk. 2, ændres »Rigspolitichefen« til: »Udlændingemyndighederne«.

89. I § 60, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 34, stk. 1-3 og 7« til: »§ 34«, »§ 42 a, stk. 8, 2. pkt.,« og »og stk. 8, 4. pkt.,« udgår, og »1 år« ændres til: »4 måneder«.

90. § 60, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

91. § 60, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 2 og 3.

92. § 62 a ophæves.

§ 26. I repatrieringsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1023 af 2. oktober 2019, som ændret ved § 7 i lov nr. 2189 af 29. december 2020 og lov nr. 130 af 31. januar 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 3, stk. 5, ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

2. I § 7, stk. 1, 1. pkt., og stk. 11, og § 10, stk. 1 og stk. 3, 1. pkt., ændres »§ 3, stk. 1 eller 7« til: »§ 3, stk. 1 eller 6«.

§ 27. I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1650 af 17. november 2020, som ændret senest ved lov nr. 709 af 26. april 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 143, 1. pkt., ændres »udlændingelovens § 60, stk. 2« til: »hjemrejselovens § 23, stk. 2«.

§ 28. I lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1333 af 9. december 2019, som ændret ved § 1 i lov nr. 1942 af 15. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 75 indsættes før overskriften før § 76:

»§ 75 a. Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen afbrydes, hvis Hjemrejsestyrelsen bestemmer, at en udlænding, som er idømt fængselsstraf i op til 4 måneder eller er idømt fængselsstraf for overtrædelse af hjemrejselovens § 12, stk. 2-4, eller § 13, stk. 2 eller 4, og som i den forbindelse er udvist af landet, skal udsendes straks.

Stk. 2. Inden det bestemmes, om udlændingen skal udsendes straks, vurderer Hjemrejsestyrelsen, om hensynet til retshåndhævelsen eller andre særlige omstændigheder taler for, at straffen ikke bør afbrydes efter stk. 1.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren nærmere regler om strafafbrydelse efter stk. 1 og 2 og om genoptagelse eller iværksættelse af strafafsoning efter § 77, stk. 2.«

2. I § 77 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Straffuldbyrdelsen genoptages, hvis en udlænding, der har fået afbrudt straffuldbyrdelsen, jf. § 75 a, stk. 1, på ny uden lovligt grundlag opholder sig her i landet inden for 5 år efter gennemførelse af udsendelsen.«

§ 29. I lov nr. 174 af 27. februar 2019 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven, repatrieringsloven og forskellige andre love (Videre adgang til inddragelse af opholdstilladelser for flygtninge, loft over antallet af familiesammenføringer, skærpet straf for overtrædelse af indrejseforbud og overtrædelse af opholds-, underretnings- og meldepligt, ydelsesnedsættelse for forsørgere m.v.), som ændret ved § 29 i lov nr. 551 af 7. maj 2019, § 22 i lov nr. 1550 af 27. december 2019, § 17 i lov nr. 1558 af 27. december 2019 og § 8 i lov nr. 821 af 9. juni 2020, foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 10, 11 og 14, ophæves.

2. § 1, nr. 24, ophæves.

3. § 14, stk. 4 og 6, ophæves.

§ 30. I lov nr. 821 af 9. juni 2020 om ændring af udlændingeloven, integrationsloven og forskellige andre love (Forenkling af regler, herunder om klageadgangen til Udlændingenævnet og indrejseforbud, indførelse af en bagatelgrænse for tilbagebetaling af gebyr, præcisering af adgangen og ændring af kompetencen til at forlænge en udrejsefrist, opfølgning på evaluering af Danmarks anvendelse af Schengenreglerne om bl.a. tilbagesendelse og præcisering af rækkevidden af indrejseforbud omfattet af udsendelsesdirektivet m.v.) foretages følgende ændringer:

1. § 1, nr. 84, ophæves.

2. § 11, stk. 3, ophæves.

§ 31. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Lovens §§ 1-23 og 25 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som henholdsvis de færøske og de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. Lovens § 28 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Folketinget, den 20. maj 2021

HENRIK DAM KRISTENSEN

/ Bent Bøgsted